

LÁTTAD-E ŐT

Kecskeméthy István

Testvér, ki az élet töviseit téped
Láttad-e a lelket-tépő vak sötétet,
Ami nagypénteken e bűnös, nyomorult,
Hazug, álnok, rút, földi világra borult?
Láttad-e a szörnyű golgothai képet:
S e bűnös világért egy életet adott...
Láttad-e Őt: Krisztust, aki föltámadott!?

Megáldott-e az ég csodás, nagy kegyelme,
Láttad-e korbáccsal Őt véresre verve?
Mint szánja a gyarló, vak embertömeget,
Mely zúgta szerte a bűnt: a 'feszítsd meg'-et.
Láttad-e e világ diadalmámorát?...
A nehéz keresztet... s a töviskoronát,
Mit egy bűnös világ durva keze rakott
A Krisztus fejére, aki föltámadott!

Várod-e Őt testvér? Vagy óh! nem hiszel benne,
Hogy Jézus nincsen ott lent a sírűregben?
Menj el a lásd meg, hogy nyitott a sír szája,
Ahol a hitetlent égi angyal várja,
Ki áldó kezével rámutat a köre...
Nem kérdi, miért mégy, tudja ő előre.
Érzi, hogy a lelked vérzik és elhagyott,
Meggvigasztal, mondván: 'Nincs itt! Feltámadott!'

Testvér! Ki láttad Őt keresztre szegezve,
Mért nem tudsz hinni ma, vagy remélni Benne?
Az élet-utakon lábad mér tántorog?
Hiszen Ő létezik, mondják a vándorok.
Ott van Ő szüntelen jó utakon veled,
Meglátod, csak keresd, vesd Rá lelki szemed.
A Benne bízóknak új életet adott
A mély sziklasírból mikor föltámadott.

Forrás: www.keresztenydalok.hu